

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

55.

Beidzam ar svētkiem un sākam ar darbu. Ļausim, ko darīt? – darboties. Šai mūžīgajā darbībā Mūsu svētki. Bet jūs dariet pēc Mūsu priekšzīmes, - darbojoties bez sarūgtinājuma. Vēlieties darboties mierā, zinot, ka Mūsu avots ieplūst jūsos nemitīgi. Un kad jūs domājat – kur tad Viņi ir, kas apsoliņa? Tad Mēs stāvam aiz jums un priecājamies, mērdami jūsu auras zieda uzplaukumu. Jo tas taču ir Mūsu dārzs. Aiz tāles robežām Gaisma savieno sirdis.

56.

Jūs jau dzirdējāt par darba ritma piesātinātību, kā par sevišķu īpašību, kura tikai retumis pārņem cilvēkus. Tās labajai ietekmei ir daudz dziļāka nozīme, kā tas šķietas. Jau senās mistērijās zināja divus izteicienus: viens – darboties Lielās Dabas ritenī, otrs – strādāt ar Pasaules Mātes sirds pulsējumu. Tiem, kas pētīja dziļus mācību priekšmetus, tiem vajadzēja pazīt piesātinātā ritma darbu, nekas nedrīkstēja tos traucēt. Skolotājs Buda ļoti rūpējās, lai viņa piekritēji zinātu par ritma maiņām. Viņš ieteica pirms lieliem sasniegumiem nevis mieru, bet piesātināta ritma darbu – iegaumējiet to.

Nākošās evolūcijas devumos, pēc savstarpēja darba, jāpāriet uz sarežģītāku organismu organizēšanu. Ir nācies redzēt piesātināta ritma darba piemērus pie atsevišķām personībām, vai arī mazās savienībās, bet pūlis vai ļaužu sabiedrība vēl neprot likt lietā šī principa lietderīgumu. Sen sacīts – esiet uzmanīgi ar pūli, - bet tikpat sen sacīts- pūļa gars jāiemāca strādāt. Darba ārējā izteiksme var būt ļoti atšķirīga, bet ļaujiet izjust ritmu, un darbam būs pavisam cita kvalitāte.

57.

Vai esat novērojuši, kāda starpība ārējās pavēles un apzināta impulsa darbībā? Varam pavēlēt atnest ūdeni, un ūdens būs. Bet ja ūdens smēlēju piesātinās nepieciešamības apziņa, vismaz puse ceļa šķēršļu būs novērsti. Tālab izvairīsimies no ārējām pavēlēm, augstāk vērtējam gribas ievirzi, izceldami gribas aktu, lai apziņa ietvertu darbības vajadzību. Ārpus redzamām sekām ir svarīga arī karma, ko rada ārējā pavēle.

Ievērojiet, lai norādījumi tiktu sagatavoti iepriekš, lai tie paspētu nogulties izpildītāja apziņā. Tātad bez sadarbības pavēle līdzinās bultas lidojumam pret vēju. Jāparedz pat pavēles pēkšņums. Tad pēkšņums izvērtīsies pārdzīvotā spriegumā.

Protiet radīt sadarbību ne tikai darbos, bet arī domāšanā. Tikai tad iespējams sūtīt līdzstrādnieku tālumā. Uzdevums prasa patstāvīgas rīcības. Plūsma nesīs trauksmainos.

58.

Par iespēju attīstību darbībā. Kad veidojas noteikta darbība, tā līdzinās kuģa kustībai. Šķeltā kuģa kustībai. Šķeltā atmosfēra met sasprindzinātās matērijas šlakatas. Tās visas ietvertas darbības magnētiskā sfērā un pagaidām tai padotas. Šķeltās atmosfēras

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

slāņi ļoti daudzveidīgi. Un satraukto daļiņu derīgums gluži negaidīts. Patiesi darbību pārvalda tas, kas spēj aplēst matērijas satrauktās daļiņas un, apstiprinot tās, ietvert vienībā.

Jau sen jums sacīju par koncentrēšanos darbībā. Patiesi, tieši nelokāma traukšanās vajadzīga katrā darbībā. Un tomēr nebūs taisnība tam, kas izbārstīs triecienu dzirksteles – šīs svētīgās detaļas. Saimnieks zina graudu daudzumu un zvejnieks neizlaidīs zivis no tīkla. Ceļu apgaismo pārsteiguma ugunis.

Aiciniet no matērija dzīlēm gaišos vēstnešus. Vajag prast novērtēt, cik iespējamību ieplūst ierosinātā spirālē. Šīs paredzētās iespējamības palaist garām ir nepiedodami. Nesaku, ka vajag smagi pūlēties pie darbības telpas, vajag modri aptvert iedarbības apjomu, un iespējamības raisīsies līdzīgi nobriedušiem augļiem. Vajag izpētīt atmosfēras kādību. Vajag izpētīt darbības kādību. Darbības var kļūt bezjēdzīgas un atmosfēra pildīsies ar dažāda garuma viļņiem. Tā iespējams atvairīt neprātību.

59.

Bieži ir teikts – atpūta nav rodama miegā, bet darba pārmaiņā. Dažs, protams, vairs negulēja un guva bēdīgas sekas. Vajag iepriekš iemācīt nervu centrus strādāt pa grupām. Vajag sadalīt centru darbu. Vajag prast savienot visnegaidītākās grupas un tad ātri nomainīt to kombinācijas. Tā ielas muzikants, spēlējot vienlaikus vairākus instrumentus, veic derīgu vingrinājumu. Vienlaicīga diktēšana vairākiem rakstītājiem ir derīga. Lasīšanas un diktēšanas apvienojumi ir derīgi. Roku kustība pretējos virzienos ir derīga. Elpošanas un domāšanas pārtraukšanas ir derīga. Var uzskaitīt daudzas gribas vingrinājumus, par kuriem varētu sacīt – bites ceļ stropu pacietībā.

60.

Ļaujiet tam, kas grib tuvoties sadarbībai, parādīt izpratni. Varat parādīt novērošanas spējas aprakstot dzīves ritējumu, varat parādīt nelokāmību, tiecoties pēc Skolotāja bez šaubām un bez aizspriedumiem. Tikai dzīves izpausmēs var uzrādīt sasniegumu kādību un Mēs novērtēsim ikkatru augšupejas iezīmi.

Katra stunda var atnest jaunu neatņemamu iespējamību. Acīmredzamu priekšrocību var saņemt ar acīm redzamu izpausmi – tā tikumīgi veidojas sasniegumi.

61.

Vienkopas apliecinātājs sekmē planētas evolūcijas paātrināšanu. Ikviens sastingums un nekustība nozīmēs atgriešanos pie pirmatnējām formām.

Pievērsiet uzmanību pagātnes vēsturei; jūs ieraudzīsiet noteiktas veiksmes stimulus un uzskatāmi ieraudzīsiet, ka šie stimuli sakrīt ar Vienkopas idejas – sadarbības izpausmi. Krita despotijas, izplatījās zinātnes sasniegumi, radās jaunas darba metodes, uzplaiksnījās labi, drosmīgi centieni, kad pacēlās sadarbības karogs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

Ja cilvēce biežāk domātu par sadarbību, tā jau sen būtu sasniegusi Vispārējā Labuma vispasaules izpratni.

62.

Mēs izturamies saudzīgi pret jūsu centieniem un sagaidām no jums tādu pašu smalkjūtību.

Mēs pasargājam jūs visos ceļos un varam gaidīt tādu pašu rūpību.

Tur, kur iespējams kaut sadarbības dīglis, tur noraidīšana nevietā. Vesels saprāts skaidri pazīst draugus.

Mūsu paradums ir izsmelt visus argumentus, pirms atstumt.

Neredzu kooperācijas kavēkļus, bet varam sastādīt desmit jaunu grupējumu. Jo Pasaules Sadarbības apziņai jāpieaug. Tumsonības tiepība nespēs traucēt.

Jūsu grāmatas glabājas Mūsu krātuvēs. Bet vai pie jums tāpat ir arī ar Mūsu grāmatām? Mēs varam atstāstīt jūsu grāmatas. Vai esat lasījuši Mūsējās?

Zināšanu Mēs liekam Vienkopas pamatā, neierobežojot to. Pieredzi un labvēlību liekam Vienkopas pamatā. Mēs radām labākos apstākļus, lai draugi gūtu sekmes. Pazīstam jūsu nolūkus attiecībā uz Mums.

63.

Kad sarežģīsies aprēķini un aptumšosies Bezrobežība, tad atkal atcerēsies vienkāršo formulu – no sirds pie sirds, tāds ir sadarbības, vienkopas, sadraudzības likums.

64.

Kosmiskais likums pauž nepadevību, bet apzinīgu jaunradei pievērstu sadarbību, kas nostiprina kosmisko jaunradi. Izplatījuma uguns ietver visas īpašības. Jāpieņem sadarbības princips, un visi, kas pazīst ietveres principu, spēs pieņemt arī kosmisko likumu. Tāpēc, kad gara spēks aug, tad kosmiskā likuma atzinēji tiecas uz sadarbību. Tad tieksimies uz bezrobežīgo sadarbību. Pazīstot likumus, gars spēj sakāpināt visas uguns. Tāpēc norādīsim – tiecieties izvīzīt Esamību un nostiprinieties sadarbības likumā.

65.

Spēki, kas darbojas viens pret otru, savstarpēji iznīcinās. Spēki, kas darbojas paralēli tajā pašā virzienā, gūst visu šo enerģiju summu, bet spēki, kas darbojas katrs par sevi, zaudē atkarībā no leņķa diferences. Kāpēc gan cilvēki neizprot, ka šis fiziskais pamatlikums ir arī sadarbības pamatlikums!

66.

Nākotnes Ērai jāatbrīvo cilvēce no jebkuras verdzības. Tas sasniedzams sadarbībā ar Hierarhiju. Nepagursim atkārtot par sadarbību. Nav iespējams izprast visuaptverošās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

sirds nozīmi, ja sadarbības vietā iztēlosimies visāda veida verdzības. Tātad, magnētiskās strāvas pētot, zināsim, ka sadarbības apzināšanās desmitkārtšo visu apvienojošo strāvu vareno spēku. Var likties dīvaini, kā sadarbības ētiskais priekšstats var ietekmēt strāvu fizisko jēgu? Tā var domāt tāds, kas nepazīst īsto zinātni, bet jūs pietiekoši daudz zināt par to, un neatdalāma ir gara sfēra no fiziskām likumbām.

67.

Daudz runā par jaunradīšanu un vibrāciju palīdzību un vērs acis kaut kur uz augšu, aizmirsdami, ka ikviens cilvēks ir nevien enerģijas transmutators, bet arī smalku vibrāciju vadītājs. Ja sirds ir enerģiju transmutators, tad psihiskā enerģija izsmalcina vibrācijas. Klasiskās mistērijas ar saviem izsmalcinātiem ritmiem lika domāt par vibrāciju nozīmi. Tāpat ikkatrs darbs, ja vien to veic apzināti, iedziļinoties tanī, ir izsmalcinātu vibrāciju avots, tāpēc arī norādu uz darba kvalitāti. Senie mēdza atzīmēt labās un sliktās dienas. Tas arī bija nomaiņu atgādinājums, to pašu manvantāru un pralaiju secība, tikai likts lietā Zemes esamībā. Attiecībā uz vibrācijām ikkatrs ritms, katra nomaiņu secība, katra kvalitāte būs pamats sadarbībai ar Kosmu. Kad Es saku – meklējiet tuvumā, tad Es ietveru arī ikkatra darba kvalitāti kā patiesu radīšanu. Mēs necienām svētulīgumu, jo tajā ir melīgums, citiem vārdiem sakot, nav sprieguma un kvalitātes. Tā it visā turēsim prātā domu par sadarbību ar Kosmu.

68.

Sadarbība, patiesi atver visas iespējamības, bet jāizprot, kur tad sadarbība meklējama? Cilvēki bieži attiecina to uz daždažādām valsts lietām, bet patiesībā sadarbība ir visas dzīves nosacījums. Proti, ikkatrā sīkā savstarpējā saskarsmē jau ir sadarbība, kam kosmiska nozīme. Katrs skatiens, katrs rokas spiedienu, katra doma jau ir sadarbības zīmes, ja vien šī sadarbība pielietota apzinīgi. Cik liela svētība būtu un, ja cilvēki izjustu, ka tie nemitīgi rada sekas. Kā giganti tie satricina pasaules. Bet kur ir cilvēki, kas pielieto spēku apvienību attiecībā uz Smalko Pasauli? Kur vīrišķība, kur rūpes par Neredzamo, kur apņēmība palīdzēt arī tur, kur nav vēl gluži aizmirstas zemes saistības; tur, kur briesmoņi apdraud tāpat kā šeit? Tāpēc cēls ir sadarbības varoņdarbs Smalkajā Pasaulē. Tāpat kā uz Zemes, cilvēki tur jāved kalnup un vīrišķīgi jāaizsargā no ļauniem suņiem un zvēriem. Patiesi, tāda sadarbība ir nesavtīga. Pamazām iespējams pieradināties būt noderīgam visās pasaulēs.

69.

Sirdi vienmēr uzskatīja par dzīvības centru. Vēlāk cilvēki atskārta sirdī Hierarhisko Jogu, citiem vārdiem sakot, saiti ar Augstāko. Tagad apstiprinājusies Smalkās un Ugunīgās Pasaules Joga; tāda sirds sadarbība cilvēku apziņā ir jauns apstāklis. Mēs nedrīkstam palikt abstraktas ētikas robežās. Notikumi un neapšaubāmi apstākļi ievirza cilvēci jaunās ceļos, tāpēc tā ieteicam atbrīvoties no paradumu žņaugiem un izprast mūsu īpatnējo laiku.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

Mozus iedziļinājās Ēģiptes zinātnē, bet viņš aizsteidzās tai priekša ar desmit rindām. Tā izpaužas Hierarhiskā Joga. Tagad Mēs ieteicam zinātniekiem – jānovēro sirids ar visiem jūsu līdzekļiem, un jūs atdursieties uz jums vēl neizprotamām parādībām.

70.

Ir lietderīgi visur novērot disciplīnas pēdas. Ieteicams piegriezt vērību japāņu klosteriem – Zen kā kolektīvas, apzinīgas disciplīnas paraugam. Reti kur tik nepiespiesti uzglabājusies izpratne un sadarbība. Disciplīna jāsaprot kā organizēta, brīva sadarbība. Starp sirids audzināšanas metodēm sadarbības brīvai organizācijai ir liela nozīme. Bet kamēr kaut kur vēl slēpsies spaidi, tikmēr nevar būt saprātīgas sadarbības un vēlamu rezultātu. Pasteigsimies apgūt sadarbības izpratni. Nav iespējams cerēt uz uzplaukumi un uzvaru tur, kur pastāv skaldīšanās. Pieņemsim šo patiesību kā Pavēli.

71.

Jūs nedrīkstiet izšķiest krājumus, kuri attiecas uz daudziem kaimiņiem. Sadarbības pamats, vispirmā kārtā, ir abpusējā atbildība.

72.

Šis savstarpīgums sevišķi izpaužas sprieguma brīdī. Vajag izsmalcināt ikvienu pieskārienu. Vajag paust vismaigāko rūpību. Vajag sirsnīgi pieiet katrai tuvākā grūtībai – tā izveidosies neuzvarams cietoksnis. Tā ejiet!

73.

Pēc jauniem satricinājumiem cilvēce uzsāks sadarbības ceļu. Bet var stādīties priekšā, kas jāpārdzīvo diviem naidīgiem kaimiņiem, lai tie sāktu domāt par abpusēju labumu. Viena apspiešana būs tikai otra prieks – tā tad jācieš abiem. Sevišķi blēdīgajiem tumšo viltības palīdzēs izsargāties. Taisnīgums ir ļoti grūta parādība, ja nav ievēroti impulsi.

74.

Nedrīkst, kaut arī netieši, izjaukt sadarbības pamatus. Sadarbības jēdzienam jāpievieno Skolotāja, vadības, tuvākā, sevis paša un aiz mums sekojoša cienīšanas jēdziens. Tieši tagad nav iespējams mazināt sadarbības kā apziņas paplašināšanas līdzekļa nozīmi. Vajag iemīlēt sadarbību kā kopējo sekmīguma ķīlu.

75.

Katra dzīves nozare kļuvusi tik komplicēta, ka it visur vajadzīga sadarbība. Nav iespējams nosaukt nevienu darba lauku, kur cilvēks varētu sevi uzskatīt par savrūpnieku, tāpēc kooperācija kļūst it kā par dzīves zinātni. Bet, lai piešķirtu tai zinātnisku pamatu, nepieciešami to atzīt visā dzīvē. Nevar aicināt uz to, kā uz ko abstraktu. Ikvienā skolas mācību priekšmetā jānorāda, kas tad īsti ir sadarbība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

Lai katra likumdošana nozīmīgu vietu piešķir kooperatīvajam pirmssākumam. Ikviens nozare lai būtu stingru likumu aizsargāta. Dzīve ir daudzveidīga, arī sadarbošanās nevar būt vienas izpausmes noteikta. Katrā darbā nāk klāt smalkās enerģijas un tās ļoti apdomīgi jāapsargā ar likumu. Smalko enerģiju izpaudumi ietveras visdažādākās cilvēku apziņās. Smalkās kombinācijas ar raupjo vārdu nemaz nav definējamas.

Domai jābūt tik attīstītai, lai pāri konvencionalitātei izjaustu vislietderīgāko pielietojumu. Dažs nesapratīs, kāds sakars gan domāšanas attīstībai ar kooperācijas likumiem, bet sadarbība ir cilvēces harmonija.

76.

Daudz pretestības tiks vērsts pret kooperāciju. Vieni aiz patības nevēlēsies vispār to pieņemt; otri savtīgi to izmantos, bet tās eksistenci noliegs; trešie kooperācijas jēdzienu saistīs ar visas kārtības sagraušanu.

Būs ļoti daudz iebildumu, tāpēc sadarbības ieviešana kļūst par vienu no visgrūtākajiem uzdevumiem. Sacelsies kājās milzums atavisma palieku, tiks minēti visaplamākie pārdzīvoto laikmetu piemēri; tiks uzskaitīti negodīgas sadarbības izraisītie noziegumi. Pārāk bieži tiek radīti kavēkļi un aizmirsti dzīves jaunie apstākļi. Aizraušanos ar mehanizāciju saprātīgi var atrisināt kooperācija. Turklāt kooperācija nav jāierobežo tikai ar dažiem darba veidiem.

Sadarbība jāpieņem kā esamības pamats. Vienīgi visplašākās kooperācijas gadījumā iespējams rast valsts un tautas darba īstās savstarpējās attiecības. Citādi pieaugs postošs valsts parāds. Šādas problēmas izšķiršana kura ceļā būs barbarisma pazīme. Jādomā nevis par tautu iznīcināšanu, bet par planētas noregulēšanu!

Kad piedienīgu stāvokli ieņems psihiskā enerģija; kad dzīvē kā kultūras sargātāja ieklausies sievietē; kad par radīšanas pamatu kļūs kooperācija, - pārveidosies visa dzīve. Zināšanas un jaunrade ieņems izcilu stāvokli. Saku izcilu tai nozīmē, ka senajos laikmetos var atrast zinātnes un mākslas nozīmes izpratnes piemērus.

Sadarbība pavērs vieglus ceļus uz pilnveidošanos.

77.

Kooperatīvais darbs norādīs jaunas celtniecības ceļus, bet jāizturas jūtīgi pret dzīves parādībām. Pieaugšanas parādība plaši skan. Mūsu Vienkopa nav varmācība, tā ir labprātīga sadarbība. Izpratne sagatavo gaišus vēstnešus.

78.

Kooperatīvs nav noslēgta kopdzīve. Uz dabas likumiem dibinātā sadarbība satur sevī bezrobežības elementu. Darba apmaiņa un savstarpējā palīdzība nedrīkst uzlikt konvencionālus ierobežojumus. Gluži otrādi, kooperatīvs atver durvis visām iespējamībām. Līdz ar to kooperatīvi ir savā starpā saistīti un, tādā veidā, darba tīkls pārklās visu pasauli.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

Iepriekš neviens nevar noteikt kādi sadarbības veidi var attīstīties. Kooperatīvu dibinātās organizācijas var būt daudzējādas un tās veiks izglītības, rūpniecības un lauksaimniecības uzdevumus. Nav iespējams iedomāties nevienu nozari, ko kooperatīvs nevarētu pilnveidot. Nedrīkst liegt, ja cilvēki pulcēsies sadarbībai pilnīgi jauna veida apvienībā. Kooperatīvs ir valstij balsts un sabiedriskuma dēstu audzētava. No kurienes izrietēs sabiedriskā doma? Kur radīsies ilgotās veiksmes? No kurienes atsevišķie darbinieki saņem palīdzību? Protams, ka sadarbība mācīs arī vienotību.

79.

Nedomājiet, ka daudzi saprot skaisto darba saskaņu. Tāpat arī tikai nedaudzi saprot kopējā darba un individuālā darba atšķirību, tie saredz vienkārši pretrunu, bet patiesībā tā ir evolūcija. Cilvēki nedrīkst zaudēt individualitāti, bet korī katra balss kalpo kopīgajam panākumam, un to atskārstot jāatceras Brālības pamati.

80.

Daži brālību nosauks par cildenu kooperatīvu. Neliksim šķēršļus arī tādām apzīmējumam. Ir nepieciešams, lai Brālības jēdziens ieviestos dzīvē. Bet kooperācija jau tuva plašāko masu izpratnei. Ikviens kooperācijas paaugstinājums jau būs tuvināšanās Brālībai. Lai cilvēki rūpīgi padomā, kādas viņu rakstura īpašības palīdz kooperācijas nostiprināšanai? Tieši šīs kādības būs vajadzīgās ceļā uz Brālību. Neatsacīsimies arī no kopdzīves veida, ja tanī aizsargāta individualitāte. Katram kooperatīvam jāaizsargā arī individualitāte, vienīgi šādam nosacījumam pastāvēt, kooperācija var būt daudzveidīga un ražīga.

Tā no zemes var pacelties līdz cēlā Brālības jēdziena izpratnei.

81.

Lai svētīta patiesā sadarbība, tajā ir kosmiskums. Kā katrā elektriskā lādiņa dzirkstī bez mitēšanās mirdz Bezrobežība, tā arī kopējs darbs vada pārrobežīgas sekas. Tāpēc nenosauksim darbu par sīku un nevērtīgu. Nevienu izplatījuma dzirksteli cilvēks nedrīkst nosodīt. Kosmisko kādību vajag cienīt kā kaut ko pārzemīgu. Tā arī darbs ir pārzemes dziksteļu ēze.

Sadarbība ir daiļa, bet vēl jo brīnišķīgāka būs Brālība.

82.

Vai gribi stiprināt vienotību? – pierādi, kādā mērā tu pats tai atdevīgs. Rādi ar personīgo piemēru, ka spēj iet vienvienīgajā kalpošanā. Tā senatnē sūtīja mācekļus uz tādām zemēm, lai pārliecinātos, par cik tie ceļa dažādajos apstākļos neizšķērdēs savus uzkrājumus. Iespējams redzēt, cik svārstīga ir nestabilā apziņa no katra nejaušā spīduma. Vai iespējams nostiprināt vienotību un atdevību, jo katrs ceļa pagrieziena spēj satricināt esības pamatus?

Nevajag brīnīties, ka tuvojoties Brālībai ir tāds daudzums pārbaudījumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

83.

Nešaubīsimies, ko mums darīt darba starpbrīžos. Neaizmirsīsim, ka katru laika sprīdi var izlietot Augstākajai Svētsarunai. Ir prieks, ka sirds pavediens nepārtraukti var saskārties ar Vismīļoto. Apliecinu, ka mīlestības balss neprasa ilgu laiku. Tāpat kā puķu lauks klāts dažādiem ziediem, tā arī darba vidū mirdz sirds aicinājumi, tie nozīmē tuvošanos Brālībai.

84.

Katrs no jums raksta par savu tiekšanos uz apvienību. Kas gan jūs traucē, ja jūs skaidri apzināties šo nepieciešamību? Atbildēšu – gara disciplīnas trūkums, neprašana pielietot Mācības norādījumus pirmām kārtām pie sevis. Tur, kur jāparāda iecietība, tur neapvaldītā antagonisma vai neizdzīvotā atavisma vecie paradumi paceļas visā savā spēkā, un visi labākie nodomi tūdaļ aizmirstas. Protams, pārvarēt visus nederīgos ieradumus ar vienu sitienu ir grūti, tādēļ stāsimies pie visneatliekamākā izskaušanas – padzīsim neiecietību. Ugunīgiem burtiem ierakstīsim savā apziņā šo Mācības norādījumu un atcerēsimies to, dienu sākot un beidzot, darbā un atpūtā.

Atcerēsimies, kā Valdonis Buda mācīja savus skolniekus, kā Viņš prasīja, lai skolnieki vispirms iemācās apvaldīt savas jūtas un tikai tad, kad gars bija iegrožojis visas skolnieku jūtas, Svētītais pavēra slepenās Mācības aizkaru. Mācības ceļš ir viens vienīgs kā toreiz, tā tagad: lai tuvotos un iegūtu augstāko uzticību, ir nepieciešami tie paši pamati – Hierarhijas godāšana un gara disciplīna.

Protams, pielietojot norādījumus un iespējas, kuras ar izšķērdīgu roku mums dod Skolotājs, mēs daudz varam darīt savas personības pacelšanai pasaules acīs un šajā pašā mūsu dzīvē ar paklausību vadošiem norādījumiem varam izsmelt labo karmu. Bet kas gan būs noguldīts mūsu īsto bagātību krātuvē, ja mēs savus iekšējos dzenuļus un jūtas nepārveidosim visaugstākās tieksmēs? Neskatoties uz visu mūsu darbu Lielā Skolotāja norādītā virzienā, pieeja tornim būs slēgta.

Viss tas skan tik sarežģīti un grūti un tai pašā laikā tas viss ir tik viegli un vienkārši, ja sirdī nav izdzēsušas mīlestības dzirksteles uz Skolotāju un sajūsma par Dzīves Mācības skaistumu un plašumu. Šīs dzirksteles ir tik viegli uzpūst nevaldāmas teikšanās liesmā, kas nes mūs pāri visiem un visam. Tiecieties, mani draugi, vai tas ir grūti, ja jūsu priekšā atrodas Skaistuma Tēls? Vai tas nav augstākais prieks atdot visu sevi kalpošanai Vispārības Labumam? Sasniegumi ir tik skaisti un nav tiem robežas. Bet visas iespējamības un viss prieks ir tikai mūsos pašos. Neviens nevar paņemt vairāk par savu intereses spēju, jo citādi notiks sabrukums. Kosmiskie likumi ir precīzi un nepārkāpjami. Augstākais prieks vienam var izsaukt otrā dziļākās skumjas, ja nav asimilācijas. Saprotat to! Stari, kurus mums sūta Skolotājs ar Sava Gara vareno prieku, izsauks mūsos skumjas un pat organisma sabrukumu, ja mēs nebūsim sevi sagatavojuši tā pieņemšanai. Saprotiet to, mīļie, un ļaujiet pieeju Lielā Skolotāja Stariem. Jo katrs Stars Kosmosā var būt radošs vai postošs. Viss atkarīgs no savstarpējās atbilstības vai asimilācijas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

8.daļa: Darba visvarenība. Evolūcija.

2.nodaļa: Kooperatīvā sadarbība.

Nesiet apskaidrotā Gara uzticētos dārgumus un sējiet gara jaunrades graudus, tiecoties un apzinoties lielās dāvanas nozīmi. Rezultāta pamatā ir tiekšanās, jo tikai tiekšanās garīgi rada.

Kāds būs sašutis par teiktā bardzību. Bet es jautāšu – vai tiešām viņš aizvien vēl stāv uz Aicinājuma pirmā pakāpiena, kad tiek dots tik daudz patīkama? Vai tiešām mēs vēl atrodamies bērnības stadijā, kad glābjošās, bet rūgtās zāles tiek pasniegtas šokolādē? Jārod vīrišķība un pacietība nomest veco čaulu un atdzimt par gaišu, priecīgu garu. Mums visiem ir bijušas gara niršanas, tās gandrīz neizbēgamas, bet tām uzmanīgi jāseko, jo jābīstas, lai pēdējā niršana nepārsniegtu iepriekšējās robežu, tad grūta būs pacelšanās, un daudz ko var pazaudēt.

Ieklausīsimies sirds balsī, lai tā mums pačukst, cik tuvas Sirdis mājā Gaismas Mītnē un kā visa nepieejamība pārvēršas visspēcīgākajā magnētā sirdij, kas tiecas. Nekas nevar apturēt šo pievilksmi, ja gars savas iekšējās ugunis ir transmutējis.

Stipram garam grūts laiks nozīmē visātrāko ceļu. Iemācīsimies priecāties par visām grūtībām. Prieks ir lemts, bet jāiztur tumšo spēku uzmākšanās. Atcerēsimies, ka “gribas spēks, enerģija ir karmas valdnieki”. Virzīsim gribu uz mūsu uguņu pārveidošanu, lai tās pievelk izplatījuma tīro uguni. Ar tīro uguni ieradīsies viss prieks. Atcerēsimies, ka tīrā spriegā uguns glabā sevī apvienības kvalitāti. Tātad, tur, kur nav apvienības, nav arī tīrās uguns. Bet tikai tīrā uguns noved pie Torņiem.

Vai esat pārliecinājušies mēdiumu daļas izsaukto parādību “garīguma” pilnīgu nepamatotību un neticamību? Jo katrs redz tikai savā sfērā, ne vairāk un ne mazāk. Vai meklēsiet zināšanas pie cilvēka tikai tādēļ, ka viņš prot ābeci? Meklējiet “Kausa” uzkrājumus vai lielo sintēzi. Lai jums pašiem ir savs Augstākais, neapgrūtiniet savas auras ar pieskāšanos nepilnīgām sfērām.

85.

Bargs laiks pie sliekšņa. Vai tad neplaiksnīs jau rūsa un vai nelaužas cauri bargie atmodinātās pazemes uguns vēstneši? Un mums, kas to zinām, neatliekami jātransmutē savas iekšējās ugunis, lai asimilētu tuvojošos uguns vētru, jo tikai tas mums dos stingrumu kaujā, tuvinās Gaismas Hierarhijai un palīdzēs pildīt mūsu “Kausu”.